

خلاصه فارسی

مقدمه:

پارکینسونیسم در تمام نژادها رخ می دهد. شیوع آن در ایالات متحده و اروپای غربی ۱-۲ نفر در هر ۱۰۰۰ نفر می باشد. حدود یک سوم بیماران مشکلات شناختی عمده دارند که اغلب پس از ۴ سال دو برابر می شود و دمانس در ۸۰٪ بیماران مبتلا به پارکینسون در مراحل پایانی بیماری دیده می شود. هدف از این مطالعه تعیین ارتباط یافته های VEP و SSEP با وجود دمانس در بیماران مبتلا به بیماری پارکینسون بود.

مواد و روشها:

در یک مطالعه مورد شاهدهی که در دپارتمان بیماری های اعصاب دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر روی بیماران مبتلا به پارکینسون انجام دادیم، ارتباط یافته های VEP و SSEP با وجود دمانس در ۶۰ بیمار مبتلا به بیماری پارکینسون مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

VEP AMP سمت راست در ۱۲ نفر از بیماران غیر طبیعی و VEP AMP سمت چپ در ۱۳ نفر از بیماران غیر طبیعی بود.

میانگین VEP P₁₀₀ سمت راست در بیماران مورد مطالعه $24/18 \pm 104$ و میانگین VEP P₁₀₀ سمت چپ در بیماران مورد مطالعه $24/60 \pm 104/94$ بود و همچنین VEP P₁₀₀ سمت راست و چپ بیماران در ۲۴ نفر (۴۰٪) از بیماران غیر طبیعی بود.

نتیجه گیری:

رابطه خطی معنی داری بین امتیاز MMSE بیماران با میزان VEP P100 سمت راست و چپ میزان VEP AMP سمت راست و چپ، میزان Ssep P40 سمت راست، میزان Ssep AMP سمت راست وجود نداشت ولی رابطه خطی معنی دار معکوسی بین امتیاز MMSE بیماران با میزان Ssep P40 سمت چپ و میزان Ssep AMP سمت چپ بیماران مورد مطالعه وجود داشت.

تفاوت معنی داری بین میانگین P100 Latency بیماران با و بدون اختلال وجود نداشت. تفاوت معنی داری بین آمپلی تود Ssep بیماران مبتلا به پارکینسون با و بدون اختلال عملکردی وجود نداشت.

کلمات کلیدی:

پارکینسون، دمانس، VEP، Ssep